

в. „НИШАВА“ излиза седмично.

Годишенъ абонаментъ 250 лева,
За странство 5 лева.

Абонамента започва отъ 1 число
всѣки мѣсецъ и въ дръдалата.
ОПЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр. по споразумѣние.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно.

НИШАВА

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЪСТНИКЪ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до в-ка:
ржкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“—Царибродъ.

Ржкописи не се връщатъ.

Неплатеня писма не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

ЯНКО ПАШАНКОВЪ

Съобщава, че имения си день на 7
януарий 1910 година нѣма да посрѣща.

Край на старата и началото на новата 1910 година.

Каквото прѣдприятие да почне
човѣкъ, той съ нетърпение очаква
неговия край, за да получи гони-
мата цѣль. Като настъпни край, той
се спира и си дава отчетъ за и фд-
приятието отъ самото му начало
до края. Отъ този отчетъ той
вижда, много ясно причинитѣ, ко-
ито сж спомагали за добрия или
лошия край на прѣдприятието и
отъ конеца на това прѣдприятие,
той черпи поука за бждащето.

Сега сме вече въ края на из-
теклата 1909 г. и прѣдъ прага
на настъпающата нова година.

Ако направимъ единъ кратъкъ
прѣгледъ на изтеклата година, ще
видимъ, че тя мина тихо безъ осо-
бени сътрѣсеня въ Царството.

Въ търговско, политическо, ико-
номическо и стопанствено отно-
шение, тя държа сѣдина безъ да
се хвърля въ кризисности; но и не
донесе нѣкакви политически или
икономически облаги за страната.

Тя отиде вече въ вѣчността,
тамъ заедно съ себе завлѣче и
всички дѣбнави злоби на деня.

Прѣдъ насъ стои новата 1910
година; ние я честитимъ на чита-
телитѣ на в. „Нишава“ и имъ по-
желаваме щастливо посрѣщане и
прѣкарване; дано прѣзъ нея се
усмихне щастieto ни и ни донесе
новъ благотворенъ и пълненъ съ
щастие животъ.

П Ж Т И
40 **ЖЕНЕНЪ** 40

Пристигна въ ПЕЧАТНИЦАТА И
ПОЧВА ДА СЕ ПРО-
ДАВА, ОТЪ БР. I—IV. ВСѢКА БРОШУРА
10 СТОТИНКИ 10.

САТИРА

Не свързани мисли задъ кули- ситѣ на единъ балъ.

Човѣкътъ ималъ разумъ?! човѣкътъ ималъ воля?!
Не! Робъ е той безсиленъ на страститѣ си диви,
Упорството въвъ злото играе днеска роля
На чиста добродѣтель въ този свѣтъ фалшовни.

*

Какъ силно ме измѣчва тази мисль безпощадна.
В' душа ми възмущение възниква всѣкой часъ—
Да мислишиъ, че живѣенгъ:—каква лъжа банална!
Какъвъ позоръ—да кажешъ щастливъ съмъ днеска азъ.

*

Цѣльта си ний не знаемъ в' живота като хора.
Доволни сме, че можемъ охолно да живѣемъ,
Че можемъ да търпиме безчестieto, позора
На нашето призвание с' което се гордѣемъ.
На чувства най-мизерни ний роби сме отдавна
Стрѣжимъ се къмто цѣли най-погубни за насъ,
Отдаваме се лесно, с' нехайность най-безсрамна
На разнитѣ прищѣвки на собственото »азъ«

*

Дългътъ ни свѣтъ, като хора, на втори планъ остава
Животътъ ни омайва съсъ своитѣ красоти.
Ний вѣждаме се бързо и смучимъ до забрава
Свѣтовнитѣ отрови въвъ слаби си гърди,
Веселия всевъзможни устройваме си често—
В' игри и забавления вѣмето ни лѣти
И мислимъ, че и ние държимъ почтено мѣсто,—
Въвъ кръгътъ на онѣзи що разумътъ цѣни.

*

Днесъ майката в' домътъ си утѣха не намира—
Редовно посѣщава разкошни шуменъ балъ.
За лично удоволствие дългътъ си тя прѣзира:
Да блѣстие мѣжду всички е нейния идеалъ!
Унесена в' забрава отъ сладки звукъ на валса
Не я смущава нея реалния животъ
Не мисли тя, че в' къщи на нея чакатъ маса
По-важни задължения къмъ цѣль човѣшки родъ.

*

Дѣтето ъ в' ржцѣтъ на мрѣснитѣ слугини,

Пищи, дере се, клето, поглежда прѣзъ съзвѣи,
Дано таз' пуста майка, 'отъ нѣкъждѣ го види,
Какъ стѣне то лишено отъ нейнитѣ гърди.
А всичко туй навѣва скръбъ тѣжка на сърдцето,
Нагазило безъ вѣме свѣтовнитѣ злини;
Съсъ злѣчъ и ядъ се пълнатъ гърдитѣ на дѣтето,
Въвъ тѣжки изпитания минаватъ млади дни.
И щомъ започне в' него умѣтъ да разсѣждава,
Веднага в' паметьта му люгъ споменъ се яви,
Навиква то отъ малко да мрази, отмѣщава,
С' прѣзрение да гледа на своята цѣль, уви!

Какъ тежко е да гледашъ безъ ползи да минаватъ
Безцѣнитѣ минути на краткия животъ,
Да дрѣматъ млади сили безслѣдно, да отпадатъ
Мечти и идеали на цѣль единъ народъ?.

Младежъта днесъ, наслѣдникъ на бащино иманье,
В' невѣжество почива, доволенъ отъ свѣта,
Облича се разкошно и слѣди съсъ внимание
Афишитѣ, кждѣ ли да мине пакъ ноцъта.

Студенъта ще го видишъ с' бостунче въ ржката,
В' расходки да прѣкарва младежкитѣ си дни,
Да бѣбре безразборно за Бебеля, за Канта,
Да търси прѣсна бира и хубави моми.

А слѣпо, катъ проглѣда, упорно подражава
На консули, Агенти, въвъ тѣхния раскошъ,
Готово е да плува и безъ да се смущава
В' банкетни всевъзможни прѣкарва всѣка ноцъ.
'Туй длѣженъ съмъ да стора, тѣй иска обществото',
И всичко е простено, той вечъ е извиненъ.
И краче безъ стѣснение в' широки пѣтъ на злото,
Спокоенъ, че изпѣлва дългътъ си като членъ.
На таз' тѣлна всесилна, на този повѣлителъ
Безуменъ, изоставенъ безъ всѣкакъвъ контролъ
'Тѣй иска обществото'! каква безумна мисль!
Тегли тогасъ, нещастни, хомотътъ като волъ
На всичкитѣ послѣдствия на своито простодушие,
Простирай се далече отъ своята постеля,

Старовременна коледарска благословия.

„Изкочи, Боже, та поможе: куде путу
питувамо, куде станю—станювамо, по-горѣ,
по Бога, по нашега закона; куде одимо
се добро намѣримо. Овдѣя доядомо, у на-
шега помачина, най добрѣ га намѣримо:
дѣка ѣде и пиѣ, и Бога моли, за най-
добри гостѣ. Богъ му даде добри гостѣ ко-
леджанье—малко пише и се веселише, а
по-вече му главу размирише.

Тикъе си ми най-домачинъ весель, та
поднесенъ: та заузви бѣле рукъе, та за-
прѣгну свилни скути, та бъркни у свилни
джепи, та извади крѣсть дукати, та ни
дари.

— Дарилъ га Господъ: Печ' лѣбъ, кан-
таръ сиренъе, първня рука оратни волове,
ягнитне овчице, козичнѣе козице, телетнѣе
кравиче, ждрѣбитнѣе кобилкѣе.

— Кобилкѣе му бею: по полъе бързи,
по гору вѣщи; шо ги гонило утичали, шо
гонили стизали.

— Стигнули Бога и свѣтога Ъжована—
на дѣло, на прѣдѣла, дѣка дѣле сребро
и злато. Кому с' паницу, кому с' ложичу,
на нашега домачина—кило и половничу.

— Нашъ домачинъ у радосъ ване мал-
литѣ воловши и новуту колесничу, та отиде
да га докара; та неможе отъ мѣсто да га
покрѣне. А онъ дойде та вану дъртитѣ
волшица, с' раздуванитѣ колища, шо праилъ
баша му у младитѣ дни; та га докара до
равни дворове, па се опрѣ и у равни дво-
рове, та изкочи дѣла, та помогну с' голѣ-
муту дубаню, та га у кутъ накараше, та
се земльята потресе.

— И овая парица, шо ни е нашъ дома-
чинъ подарилъ: ако буде цървена—цървена
му пченица. ако буде мѣдена—мѣдени му
кошаре. ако буде сребърна—сребро му се
ляло и ковало, та му прѣзъ прагъ прѣ-
лѣвало, кико околъ водиче, подъ воде-
нице, кико околъ Ъжованитѣ дни.—Море
речете съга аминъ!

— И овая парица: колко су у ню шар-
ковци, писковци, толко му Богъ далъ—
черковци, синковци—чужъ чесь тонили, у
чужду землю одили, нинуту си нигдѣ не

Подлистникъ.

Отъ Христо Гоцивъ.

Посвѣщава се на Г-ца С. Z.

Край рѣка Сава.

Кога Анка се бѣше отлѣвила
отъ своитѣ дружки и улятила по
самотната пѣтека, която чезвеше
далечъ въ обширното поле; когато
сълъцето вече бѣгаше на западъ
и наставаше мракъ, тогава когато
Анка умислено вървеше по тесна-
та пѣтечка, изведнѣжъ тя чу пѣ-
сень съ приятна весела мелодия и
подигна замислената си глава. На-
срѣща ѣ видеше човѣкъ и танани-
каше.... Този човѣкъ бѣше младъ

красивъ офицеръ отъ.... Гвардей-
ския полкъ.... И притая неочаква-
на срѣща, малкитѣ бузички на
Анка пламнаха, заруменеха. Тя на-
веде наново главата си и пролѣ-
жи пѣтя....

—Милостива Госпоинце, продума
младия офицеръ, кига се срѣщана-
ха, гдѣ живѣе Г-нъ Стретевъ?

Изведнѣжъ Анка се спре и цѣ-
ла зарумене лице, снага, ржце... и
рѣче засрамена.

—Незнай Госпоинце.

—Невде тука наблизю живель, Ми-
лостива.

—Възможно Госпоинце, но незнай.

—Извинете.—И младия офицеръ
направи своя поклонъ като се от-
бѣ отъ пѣтечката и стори пѣтъ
да мине Анка, после той впи своя

погледъ слѣдъ нея, а тя отмина...
...Отъ този день тѣ често върве
ха заедно...

Единъ майски день, когато съл-
цето бѣгаше къмъ западъ в по-
срѣбряваше краищата на малкитѣ
гълъбови облаци, които кралеш-
комъ се подаваха надъ хоризонта,
овиснали като стальктити, Анка,
лжщеря на рибара и младея офи-
цею... се разхождаха сами по край
брѣга изъ храсталациитѣ на Сава...
Тѣ вървеха замислено....

Сутринъта рано, както всѣкога,
когато Анка се беше улятила къмъ
фабриката на работа, тя съгледа,
че младия офицеръ върви по пѣ-
течката. Тѣ скоро се срѣщнаха.
—Кждѣ толкозъ рано. Людвикъ та.

Но честитъ нещастия посрѣщай с' равнодушие,
Защото никой нѣма съсъ теб' да ги сподѣля.

*

Каква е тази съвѣсть, о Боже мой?—Не зная
Мигаръ дѣлата наши тѣлпата ще цѣни?
Когато самъ достойнство в' душа си не призная
Кой може ме в' живота с' надѣжда подкрѣпи?

*

Човѣкътъ ималъ разумъ?! човѣкътъ ималъ воля?!
Не! Робъ е той безсилентъ на страститъ си дивни
Упорството въвъ злото играе днеска роля
На чиста добродѣтель въвъ този свѣтъ фалшовни

*

»Менъ тѣй ме е възпиталъ живота«, казва нѣкой
»Не миль не драгъ се скитамъ азъ още отъ дѣте
»Това що върша днеска осъдилъ би го всѣкой
»Но нѣма що лошъ демонъ на мене връхлѣтъ.
И тѣне по крѣчмитъ пиянъ по цѣли нощи,
Послѣдний левъ залага в' играта на комаръ,
Отъ всички недоволенъ, на всѣкой се мръщи,
Проклина, вика, пеува свѣщенния алтарь.

*

Така е то, спокойно въ калъ до шия газимя
Упорствуваме в' гнусни порокъ и всѣкой частъ
Слабѣятъ здрави мисци: Ний силитъ си пазимъ
За нови прѣстѣпления противъ самитъ насъ,
А търсимъ упорито в' свѣтото провидение
Причинитъ на злото, което ни мори,
Създаваме си маса наивни извинения
Дано това отъ части поне ни утѣши!...

*

Човѣкътъ ималъ разумъ?! човѣкътъ ималъ воля?!
Не! Робъ е той покорентъ на страститъ си дивни
Упорството въвъ злото играе днеска роля
На чиста добродѣтель въвъ този свѣтъ фалшовни.

оставили.

— И овая колочинка: колко су у но
зрѣнца—прѣмлени, прѣтрѣни—толко му
Богъ дадъ: на малу нѣвуву—крѣстца, на
гольму—стоговици. Два ги брата здѣвали

два имъ брата издавали, двѣ имъ сестре
додавале—та се криви изкривували, та не
може дѣда с' очи да ги прѣгледа, а камо
ли съ дубноту да ги прѣвърли.—Море ре-
чете съга аминъ.

ка се наричаше той, рече засмено
Анка, като му подаваше ржката си!
—Ей нѣ, така и азъ не зная—ре-
че Людвикъ, а по лицето му се
изписа прѣсторена тѣга...

—Какъ така? Вчера толкова ве-
седъ, а пѣкъ днесъ?

—Не ми е добре, скучно ми е!
рече той и замѣлча, а следъ къса
пауза притуря съ тѣженъ гласъ—
Анке, жалаешъ ли да направимъ
една разходка край Сава?

Анка мълчеше.

—Не си съгласна?

—Съгласна съмъ, но...

—Какво има, кажи Анке.

Тя пѣкъ замѣлча.

—Кои сж причинитѣ?

—Надницата ще изгуба—прошеп-
на тя съвсемъ тихо и засрамено.

—А ха та това ли е причината?
Да вървимъ рече радостно Людо-
вигъ

—Ужасна мъка изпитвах. Нико-
га въ живота си такава самот-
ностъ не е изпитвала душата ми
каквато прѣзъ тая нощъ.

Ахъ да знаешъ какъ съмъ прѣ-
каралъ нощъта!... Цѣлъ да ме съ-
жалашъ, да ме оплачешъ... Чакахъ,
чакахъ да се разплаее тая тъмна
нощъ а тя... продължаваше да го-
вори младия офицеръ Людвикъ,
почти самъ на себе си, когато тър-
гнахъ съ Анка безъ пѣкъ по об-
ширното поле къмъ Сава...

Денътъ бѣше хладенъ, Гълдбо-
витѣ облаци ту се показваха надъ
хоризонта, ту се скриваха. Пти-
чкитѣ весело скачаха по клонкитѣ

— И овая колочинка: коя го рука за-
месиля, застроила, та се заносила, та се
подносила, та се остаросѣвила; по кумове,
по старойке по девето село, по десето; съ
цѣрни долакченици, съ врани конии, на
синии сѣдла, съ златие узде, съ шинкосие
бѣклице, съ зелене здравце, съ жълте
погаче; кико риба дѣлбина ми, кико соколъ
висина ми, кико кукавица с'ясни гласи по
зелени гори, кико паунъ с'окатитѣ пера
изъ голѣмитѣ градища—па речете аминъ!

— И овдева: колко су лу влакница, на
дълго, на прѣко—толко му Богъ далъ: на
мало конопнище—грѣснище, на голѣмо—
куповци; та му били густы кико мѣгла,
тънкы кико игле, високи кико еле, жѣлти
кико вощъкъ, мекы кико памукъ, главчесте
кико циганскы тупанъ; па вързували семе
та се качили циганчетията, та зобали по
ныи.

— А дѣла върлѣвачи, клѣкаени по ныи
съ голѣмуту дубану. та ги мъртва по-
земъ пообаргъ.

— Па речете аминъ.

— И овдева:—Нѣвчица, у нѣвчицуту
—грѣшница, у грѣшцицуту—крушница,
у крушцицуту—люлница, у люлцицуту—син-
чѣкъ, кико срѣбърнъ крѣстѣкъ.

— Баща си га прати по дълбокитѣ
доловци, по бѣлоболѣитѣ козице; кжсо куче
по нѣга, чуло магаре прѣдъ нѣга. Манар-
ка му наруку. Онъ не слуша башу си,
нело си вану; по студенитъ кладенци, по
цѣрноокитѣ дѣвойчята, кико шо работеше
баша му у младитѣ дни!

— Тѣгай рипи шило на полицу, та на-
дену шушеницу; прѣзъ грѣдицу, та го
тури у коледжанску торбицу.

— Камо те, прѣбиславе,—прѣбила те
майкъа у късало мѣко, та да ти се дигне
мъртва косъ подъ носъ, та да неможешъ
на ледъ воду да се напиешъ, а камо ли
кума у руку да цѣливашъ!

*) Въ не отдавнашно врѣме, тукъ по нашитѣ села
къ Царьбродско, сж ходили коледари—възрастни
хора и едни отъ тѣхъ е казвалъ благословенията
къмъ вѣкъ доводѣтели. Коледаритѣ сж ходиле-
не само по селото отъ гдѣто сж, но и по други села,
като сж събралъ всички каквото имъ дадатъ: пари,
колячи месо (шуменици), кълчича... и др. Този отъ
коледаритѣ, който е носилъ събраното се казвалъ
Прѣбиславе (пропачно). Благословиятѣ сж имъ били
много и разнообразни. Този е слушана и записана
отъ една 70 годишна старецъ отъ с. Равна, Царь-
бродско.

Слушалъ и записалъ: М.

и пѣха своитѣ невини песени
Сава течеше тихо, а отъ двѣте ъ
страни се разтвляше обширно по-
ле, пократо съ почти вечна зелени-
на, по което се носеше тихата Са-
вина пѣсенъ, а вълнитѣ ъ течеха
бавно къмъ своитѣ буйни брата
отъ Дунава.

Анка и Людвигъ се разхождаха
самички на едно осамотено островче.
Тя прѣдѣвкваше нѣщо мѣжду
злѣбитѣ си.... Бѣше вече мракъ.

Настана тишина, мълчание, пти-
чкитѣ не пѣха, даже шума. лекия
шемъ на Савинитѣ води не се чу-
ваше и извѣдѣжъ ерѣдъ тая тайн-
ствена тишина чу се гласѣтъ на
Анка.

(Слѣва).

ВАВ. Писаното въ редъ 6 стр. 8—дождо до да се чете дождо. Писаното въ редъ 28—домачинъ да се чете домачинъ.

VII Бирникъ при Царибродското Финансово Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1290.

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Стоянка Димитрова, отъ с. Неделище, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 106 лева ст. по изпълнителенъ листъ № 2206, издаденъ отъ I Брезн. мир. сѣдия, а именно:

- 1) Нива „Лука“ отъ 8 дек. за 400 лева.
- 2) Нива „Кайсиница“ отъ 7 дек. за 240 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 29/XII 1909 год.

Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 1287

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Тодоръ и др. Ил. Бошкови отъ с. Смиловци за погашение дълга му къмъ хазната на сума 168 лева 40 ст. по изп. листъ № 385, издаденъ отъ Царибродски Мир. Сѣдия, а именно:

- 1) Нива „Дърма“ отъ 12 дек. и 5 ара за 75 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 29/XII 1909 год.

Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 1286

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Даца Бонева отъ с. Калотина, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 185 лева 40 ст. по изпълнителния листъ № 2910, издаденъ отъ Софийски Апел. Сждъ, а именно:

- 1) Нива „Кокина нива“ отъ 2 д. за 60 л.
- 2) Нива „Кокина нива“ отъ 2 д. за 60 л.
- 3) Бранище „Висъ“ отъ 9 дек. за 180 л.

Имота е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 29/XII 1909 год.

Бирникъ: Митовъ 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 1288

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Гога Стояновъ отъ с. Връдловци, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 489 лева 70 ст. по изп. листъ № 187, издаденъ отъ Трън Окр. П. комисия, а именно:

- 1) Дюгенъ „въ селото“ съ 200 кв. м. праздно мѣсто за 600 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 29/XII 1909 год.

Бирникъ: Митовъ 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 1289

Явявамъ на интересующитъ се че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ

въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Андрея Дончевъ, отъ с. Ново село, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 63 лева 50 ст. по изп. листъ № 463, отъ Брезнишки Мирови Сѣдия, а именно:

- 1) Ливада „Шумаць“ отъ 1 д. за 30 л.
- 2) Гора „Чешми долъ“ отъ 2 ара за 5 л.
- 3) Гора „Стара Ияса“ отъ 6 ара за 10 л.
- 4) Гора „Падина“ отъ 6 ара за 10 лева.
- 5) Гора „Кория“ отъ 9 ара за 10 лева.
- 6) Гора (Кория) „Ниве“ отъ 1 д. и 5 ара за 5 лева.
- 7) Гора „Станди“ отъ 9 ара за 10 лева.
- 8) Гора „Капарица“ отъ 1 д. и 5 ара за 10 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 29/XII 1909 год.

Бирникъ: Митовъ, 1—2

Важно !! Тичайте !!

НЕИСПУСКАЙТЕ СЛУЧАЯ!!!!

Намира се въ книжарницата „Зари“ единъ грамофонъ съ 9 плочи, желающитъ да го купятъ нека побързатъ.

Цѣната му е много ниска и то само 70 лева.

Царибродъ. Б. Д. Бошковъ.

1—2

Рожби на грѣха.

съ илюстрации и богато четиво ПРИСТИГНА И СЕ ПРОДАВА ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА. ЦѢНА 60 СТ.

ТЪРГОВЦИ И ЗАНАЙТЧИИ.

Давайте рекламнитъ за своята търговия и занятие въ най разпространенитъ вѣстници: „Вечерна Пошта“, „Камбана“, „Рѣчь“, „День“ и „Нишава“.

Абониране, даване обявление и всички сирѣкы въ печатницата при М. Хаджиевъ —Царибродъ.

За дописницитъ ни.

Никакви дописки не се печататъ щомъ сж съ съдържание да засѣтва личности и безъ ди сж скрепени съ подписа неизвѣстенъ на редакцията.

Печатница—Митовъ & Хаджиевъ—Царибродъ.